

நாட்டுப்புற இலக்கியத்தில் மருத்துவம்

தமிழ்ச்செல்வி, மா.
உதவிப்பேராசிரியர், தமிழ்த்துறை,
வே.வ.வன்னியப்பெருமான் பெண்கள் கல்லூரி,
விருதுநகர், தமிழ்நாடு, இந்தியா.

Corresponding author:tamilselvim@vvvcollege.org

ஆய்வுச்சருக்கம்

நாட்டுப்புற மருத்துவம் என்பது மனிதனின் பட்டறிவு வாயிலாக வந்த மருத்துவ முறையாகும். வீட்டில் உள்ள அஞ்சறைப் பெட்டியிலிருக்கும் சுக்கு, மிளகு, திப்பிலி, சீரகம், கொத்தமல்லி போன்ற பொருள்களையே கிராமத்து மக்கள் மருந்தாகப் பயன்படுத்தியுள்ளனர். மேலும் காட்டு வெளியிலும், வயல்வெளியிலும், இயற்கையில் கிடைக்கும் விதைகள், வேர்கள், மரப்பட்டைகள், பச்சிலைகள் போன்றவற்றை மருந்தாகப் பயன்படுத்தியுள்ளனர். இத்தகு சிறப்புற மருத்துவ முறைகளைத் தமிழகத்துக் கிராம மக்களிடமிருந்து பரம்பரை பரம்பரையாகவும் செவிவழிச் செய்தியாகவும் இலக்கியங்கள் வாயிலாகவும் அறிந்து பயன்பெறுகின்றோம். இந்நாட்டுப்புற மருத்துவ முறைகளும் அவற்றின் பயன்பாடுகளும் நாட்டுப்புற இலக்கியங்களில் இடம் பெறுமாறு ஆராய்வதே இவ்வாய்வுக் கட்டுரையின் நோக்கமாகும்.

கருச்சொற்கள்: நாட்டு வைத்தியம், சித்தவைத்தியம், அஞ்சறைப் பெட்டி, கை மருந்து, வசியம், கோரோசனை, புனுகு.

முன்னுரை

நாட்டுப்புற இலக்கியம் என்பது நாட்டுப்புற மக்களின் வாழ்வியலைப் பறைசாற்றும் இலக்கியம் ஆகும். நாட்டுப்புறக்கலையின் ஒரு கூறாக நாட்டுப்புற மருத்துவம் அமைகிறது. நாட்டுப்புறங்களில் பயன்படுத்தப்பட்டு வரும் நாட்டுமருத்துவம் சித்த மருத்துவத்துடன் தொடர்புடையதாக உள்ளது. தமிழகத்தில் இன்று பரவலாக

அறியப்பட்டும் பயன்பாட்டில் உள்ளதுமான நாட்டுப்புற மருத்துவத்தின் இயல்புகளையும் அதன் பயன்பாட்டு முறைகளையும் எடுத்துரைத்தல். இயற்கை மருத்துவம், பாட்டி வைத்தியம், கைவைத்தியம், பச்சிலை வைத்தியம், மூலிகை வைத்தியம், பரம்பரை வைத்தியம் என்றெல்லாம் அறியப்படும் நாட்டுப்புற மருத்துவம் நாட்டுப்புற

இலக்கியத்தில் நம்பிக்கைகள், சடங்குகள், பழக்கவழக்கங்கள் மூலமாக வெளிப்படுகின்றன. அவற்றை ஆய்ந்து உரைத்தல் இக்கட்டுரையின் நோக்கமாகும்.

நாட்டுப்புற மருத்துவம்

மனித உடலில் இருக்கும் நோய் எதிர்ப்பு சக்தி குறையும் போது மனிதன் நோய்வாய்ப்படுகிறான். அவ்வாறு நோய்வாய்ப்படும் போது அதிலிருந்து விடுபட 'எதைத்தின்றால் நோய் தீரும்' என்ற தூடிப்பில் அதற்கு மாற்றான உணவைத் தேடுகிறான். அப்போது இயங்கையாகத் தன் அருகில் கிடைக்கும் பல்வேறு விதமான இலை, தழைகள், மரப்பட்டைகள் போன்றவற்றை மென்று தின்றும், அரைத்துப் பூசியும் நோய் தீர்க்க முயற்சிக்கிறான். ஏதோ ஒருநேரத்தில் ஏதோ ஒன்றின் மூலமாக நோய் குணமாகிறதை உணர்கிறான். 'தேவையே கண்டுபிடிப்பின் தாய்' என்பது போன்று தனக்கு ஏற்பட்ட நோய்க்கு இது மருந்து என்று அறிகிறான்: அதையே சக மனிதனுக்கும் செய்கிறான் நோய் குணமாகிறது. இப்படித் தோன்றி வளர்ந்தது தான் நாட்டுப்புற மருத்துவம் எனலாம். இங்கு 'Medicine the art of preserving and restoring health' என்ற ஆக்ஸிபோர்டு அகராதியின் பொருளையும் ஒப்பு நோக்கலாம்.

சான்றாக, விலங்குகளோடு விலங்காக வாழ்ந்து வந்தபோது விலங்குகளின் தாக்குதல்களாலும், பாம்பு முதலான நச்ச உயிர்களின் தீண்டுதல்களாலும் தன் இனத்தவர் மாண்டதை மனிதன் காண்கிறான். அச்சுழலில் அத்துண்பங்களிலிருந்து விடுபட அறியாது காட்டுப்பகுதியில் அலைந்தபோது,

காடுகளில் வாழ்ந்து வரும் விலங்குகளின் செயல்பாடுகளைக் கண்டும், உற்று நோக்கியும் 'இதற்கு இது மருந்து' என்று தெரிந்து கொள்கிறான். இதனை, "காட்டுக்குள் பாம்புக்கும் கீரிக்கும் சண்டை நடந்திருக்கும். கீரியைக் கடும் விடம் கொண்ட பாம்பு பல முறை கொத்தியிருக்கும். இறுதியில் கீரியே பாம்பைப் பல துண்டுகளாகக் கடித்துக் கொன்று விட்டு அருகிலிந்த புல், அதன் வேர் ஆகியவற்றைக் கடித்துச் சாப்பிட்டு விட்டு ஆரோக்கியமாகச் சென்றதைப் பார்த்திருப்பான். நோயால் துன்புற்ற மனிதன் உடனே கீரிகடித்த அதே புல்லையும், பூண்டையும் அதன் வேர்களையும் கடித்துச் சாப்பிட்டுவிட்டு, அப்புல்லின் மீதுபடுத்துப் புரண்டு எழுந்தான் விடம் பறந்தது அவன் குணமானான்" என்ற பி.எம்.செல்வராஜின் கூற்று உறுதிசெய்கிறது.

நாட்டுப்புற இலக்கியம்

எழுத்தறிவில்லாத பாமரமக்களின் இலக்கியமாக நாட்டுப்புற இலக்கியம் விளங்குகிறது. நாட்டுப்புற மக்கள் தம் உணர்வுகளையும், அறிவையும், அனுபவத்தையும் நாட்டுப்புற இலக்கியமாக வெளிப்படுத்தியுள்ளனர். அவை நாட்டுப்புறப் பாடல்கள், நாட்டுப்புறக் கதைகள், கதைப்பாடல்கள், பழமொழிகள் முதலியனவாக வகைப்படுத்தப்படுகின்றன. இவ்விலக்கியங்களில் நாட்டுப்புற மக்களின் உணர்வு வெளிப்பாடுகளுக்கிடையே அவர்கள் அனுபவித்த நோய்த்துன்பங்களும் அவற்றிற்கான மருத்துவக் குறிப்புக்களும் காணக்கிடக்கின்றன. அவை பாடல்கள் வழி வெளிப்படுத்தப்படுகின்றன.

தாலாட்டுப் பாடல்களில் மருத்துவக் குறிப்புகள்

நாட்டுப்புறம் பாடல்களில் தாலாட்டுப்பாடல், கும்மிப்பாடல், காதல் பாடல், தெய்வப் பாடல், தொழில் பாடல், ஒப்பாரி என மனிதன் பிறந்தது முதல் அவனது இறுப்புவரை உள்ள வாழ்க்கையைப் பாடல்களாகப் பாடிவைத்துள்ளனர். அவற்றின் வாயிலாகச் சில மருத்துவக் குறிப்புகளை அறிய முடிகின்றது.

தாலாட்டுப் பாடல்களில் குழந்தைகளுக்கு வரும் நோய்களான உடல்வலி, தலைவலி, கைகால் வீக்கம், வயிற்றுவலி, குடலேற்றம் போன்ற நோய்களும், அவற்றிற்கான மருத்துவக் குறிப்புக்களும், பெண்களின் பிள்ளைப்பேறு பற்றிய குறிப்புகளும் இடம் பெறுகின்றன.

ஓரு தாய் தன் குழந்தையைத் தொட்டிலில் போட்டுத் தாலாட்டுப் பாடுகிறாள். குழந்தை உறங்காமல் புரண்டு புரண்டு அழுகிறது. அப்போது, குழந்தையின் அழுகைக்கான காரணத்தைக் கண்டறிந்து, தான் பாடிக்கொண்டிருக்கும் தாலாட்டில் குழந்தையின் நோயினைச் சொல்லி அதனைத் தீர்க்கும் மருந்தின் செயல் முறைகளைத் தாய் குறிப்பிடுவதாக ஒரு பாடல்,

“உடம்பெல்லாம் நோகுதம்மா - கண்ணே உனக்கு ஒத்தடம் கொடுக்கட்டுமா? ஏலமும் இஞ்சிச் சாறும் - கண்ணே எட்டுச் சொட்டு கொடுக்கட்டுமா?”

(த.இ.சி.மருத்துவம்-ப.419)

என்ற பாடல் இடம் பெறுகின்றது. இப்பாடல்

குழந்தையின் உடல் வலிக்கு இதமான வெந்நீர் ஒத்தடம் மருந்தாகக் குறிக்கப்படுகிறது. அத்துடன் இந்நோய் செறிமானக் கோளாறினால் ஏற்பட்டிருந்தால் அதனைப் போக்க ஏலக்காய், இஞ்சி கலந்த சாறை எட்டுச் சொட்டுக் கொடுக்க நோய் சரியாகும் என்ற மருத்துவக் குறிப்பும் இடம் பெற்றுள்ளதைக் காணமுடிகிறது.

மேலும் குழந்தைகளின் தலைவலியும் அதனைப் போக்கும் மருந்துகளும் தாலாட்டுப் பாடல்களில் உள்ளன.

“மண்ணெயடி பொறுக்கலையோ-கண்ணே உனக்கு மருந்தரைத்துப் போட்டுமா? கோரோசனை கொடுக்கட்டுமா?”

(த.இ.சி.மருத்துவம்-ப.421)

“மண்ணெயடி தைலங்கூட -கண்ணே உனக்குமாமன் வாங்கி வாராரு தொந்தரவு செய்யாமே-கண்மணியே தொட்டிலிலே தூங்கிடம்மா”

(த.இ.சி.மருத்துவம்-ப.421)

என்ற இப்பாடல்களில் தலைவலிக்கு இருவேறு மருந்துகள் சுட்டைக் காட்டப்படுகின்றன. முதல் பாடல் குழந்தைக்குத் தலைவலி வந்துவிட்டால் கோரோசனை என்னும் பொருளைத் தாய்ப்பாலில் இட்டு அரைத்து உள்ளுக்குள் கொடுத்தால் தலைவலி குணமாகிவிடும். கோரோசனை, புனுரு போன்றவை நாட்டுப்பூ மருத்துவத்தில் குழந்தைகளின் தலைவலி, காய்ச்சல் போன்றவற்றிற்குப் பயன்படுத்தும் மருந்துகளாகும். இவை சித்த வைத்தியர்களால் மாத்திரைகளாகத் தயாரிக்கப்பட்டு விற்கப்படுகின்றன என்ற குறிப்பை சு.வெங்கடேசன் தமது தமிழ்

இலக்கியத்தில் சித்த மருத்துவம் என்ற நூலில் குறிப்பிடுகிறார்.

கோரோசனை கிடைக்காத போது யூக்கலிப்படஸ் இலையைக் காய்ச்சித் தயாரிக்கப்படும் எண்ணெப் வகையான நீலகிரித் தைலத்தை மலையாடவாரங்களின் கீழ் வாழும் மக்கள் பயன்படுத்துவதாக மருத்துவக் குறிப்புகள் காணப்படுகின்றன. கோரோசனை என்பது பதினெண்து வயதுக்கு மேற்பட்ட நாட்டு மாட்டின் உணவு மண்டலப் பகுதியிலிருந்து எடுக்கப்படும் ஒருபொருள் என்று விக்கிப்பீட்யா விளக்கம் தருகிறது.

தாலாட்டில் பிள்ளைப்பேறு மருத்துவம்

பெண்கள் படும் வேதனைகளில் அதிகமான வேதனையைத் தருவது பிள்ளைப்பேறு ஆகும். நாட்டு வழக்கில் ஒரு பெண்ணுக்கு பிள்ளைப்பேறு மறுபிறவி என்பார்கள். இதனைப் பட்டினத்தார் ‘அங்கம் எல்லாம் நொந்து பெற்று’ என்பார்.

கிராமப் புறங்களில் பேறுகாலத்தின் போது மருத்துவச்சி என்றைழக்கப்படும் அனுபவமிக்க வயது முதிர்ந்த பெண் அழைக்கப்படுவாள். அப்பெண்மனியே சீல நாட்டுமருந்துகள் கொடுத்துக் குழந்தையும் தாயும் சுகமாகப் பிறக்க வழிவகை செய்வாள். இதனை,

“சீரான பெண்ணுக்குச்
சிறுவயது நோகுதின்னு
வாராளோ மருத்துவச்சி
பழனித் தங்க ரதமேறி
கசாயம் குடிக்காமல்
கடைச்சுக்கு வாங்காமல்
வெந்நீர் குடியாமல்
வேந்தனைப் பெற்றெடுத்தாள்”

(நாட்டுப்புற மருத்துவம்-ப.128)

என்ற பாடல் வழி அறிய முடிகின்றது. பொதுவாகப் பெண்கள் குழந்தைப் பேற்றுக்கு முன் வலியைக் குறைக்க கசாயம் அருந்துதல், வெந்நீர் குடித்தல் போன்ற முன்னேற்பாடுகள் செய்து கொள்வார்கள். பெரிதான வலிகள் எதுவும் இன்றி மருத்துவச்சியின் உதவியால் இலகுவாக அரசாஞம் ஆண்மகனைப் பெற்றெடுத்தேன் என்று பாடுவதாக அமைந்துள்ள இப்பாடலில் மகப்பேற்று வலிகுறையைக் கசாயம் குடித்தல், வெந்நீர் குடித்தல் ஆகியவை மருந்தாகப் பயன்படுத்தப்பட்டமையை அறிய முடிகின்றது

காதல் பாடல்களில் மருத்துவக் குறிப்புகள்

காதலில் ஒருவரை மயக்கிக் கவர்வதற்கும் ஒருவரை வெறுக்கச் செய்வதற்கும் மருந்துவைப்பது, வசியம் வைப்பது என்ற செயல்கள் செய்வதாகக் குறிப்புகள் உள்ளன. சான்றாகக் காரை வீட்டுக்காரியைக் கூரை வீட்டுக்கு வருமாறு செய்து அங்கிருந்து இரங்கனுக்கு அழைத்துச் செல்ல அவன் செய்த வசியமென்ன என்று ஒரு பெண்ணின் தாய் தலைவனின் காதில் விழுமாறு கேட்பதாக அமைந்துள்ள ஒரு பாடலில், இடம் பெற்றுள்ள அடிகள் இதனை உறுதி செய்கின்றன.

“தாயை மறக்கச் சொல்லி

தந்தானே கை மருந்து”

(தமிழ் நாட்டுப் பாடல்- ப.205)

“மறக்க மருந்து வச்சு

முன்னவர்க்கே தாது விட்டு

என்ன மறக்கச் சொல்லி

என்ன பொடி தாவினாரோ”

(தமிழ் நாட்டுப் பாடல்- ப.313)

என்ற பாடல் அடிகளால் அறிய முடிகின்றது.

கும்மிப்பாடலில் மருத்துவக் குறிப்பு

நாட்டுப்புறம் பாடலின் ஒரு வகையான, பெண்கள் கும்மிகொட்டி ஆடும் கும்மிப்பாடலில் கண்வலி நோய்க்கான மருந்து பற்றிய குறிப்பு உள்ளது.

“தென்னங் காயைத் திருக்கியிட்டுச்
சிறுபயிற்றைப் பருபாக்கி
சேர்ந்துண்ணக் கண்வலி தீருமென்றே சொல்லிக்
கும்மி சித்திரப், பெண்காள் அடியுங்கடி”

(த.இ.சி.மருத்துவம், ப..430)

என்ற பாடலில் பாசிப் பயிற்றை வறுத்து உடைத்து வேக வைத்துத் தேங்காய் துருவிப் போட்டு சாப்பிட்டுவரக் கண்வலி தீரும் என்ற குறிப்பு காணப்படுகிறது.

முடிவுரை

நாட்டுப்புற	மக்கள்	தம்
உணர்வுகளையும்		அறிவையும்
அனுபவத்தையும்	நாட்டுப்புற	இலக்கியமாக
வடித்துள்ளனர்.		அவற்றுள் குழந்தைகளுடன்
தொடர்புடைய	தாலாட்டுப்	பாடல்கள்
குழந்தைகளுக்கு		உண்டாகும்

நோய்களையும் மருந்துகளையும் எடுத்துரைக்கின்றன. கும்மிப் பாடல்கள், காதல் பாடல்கள், தொழில் பாடல்கள் போன்றவற்றில் அனைத்து வயதினருக்கு மானநோய்கள் மருந்துகள் இடம் பெறுகின்றன.

பயன்பட்ட நூல்கள்

1. சண்முகசுந்தரம், சு. ஞானசேகரன், தே. (1997). நாட்டுப் புறமருத்துவம், தன்னானே பதிப்பகம், பெங்களூர்.
2. செல்வராஜ், பி.எம். (2001). சித்தர் வரலாறு, கொல்லி மலைச் சித்தர் சித்தா அஸ்ரமம், ஈரோடு.
3. வான்மாமலை, நா. (2006). தமிழ் நாட்டுப் பாடல்கள், நியூ சென்ஜரிபுக் ஹவுஸ் (பி.லிட்), சென்னை.
4. வேங்கடேசன், க. (1998). தமிழ் இலக்கியத்தில் சித்த மருத்துவம், ஸ்ரீசக்திபதிப்பகம், சென்னை.
5. விக்கிப்பீடியா
6. W.H.Fowler (Edts), Oxford Dictionary